

[Waldemar Laursen.]

ordning af vore sygekasser inden for en nærmere bestemt frist at samordne de bestående sygekasser, således at der efterhånden kun kommer til at eksistere én sygekasse i hver kommune. Der blev ved denne forenkling set bort fra Statsbanepersonalets Sygekasse. Man ønskede ikke at ændre noget ved den særstilling, som sygekassen havde haft gennem tiderne inden for sygekasselovgivningen. Sygekassen havde jo en særlig opbygning. Den var landsomfattende, og kun personer ansat under de danske statsbaner kunne stå som medlemmer. Der var inden for sygekassen faktisk en ABC-ordning i lighed med den, som blev gennemført i den offentlige sygeforsikring. Der var ensartede ydelser til A- og B-medlemmerne, og en udigning af dette forhold fandt sted over kontingentet, der var gradueret som en procentdel af lønnen med en maksimumssats, der — så vidt jeg husker — i dag ikke overstiger 25 kr. månedlig. Det foreliggende lovforslag tilsigter da heller ikke, efter hvad jeg kan bedømme, at ændre noget ved sygekassens opbygning eller de bestående forhold i almindelighed. Det, lovforslaget tager sigte på, er blot at bringe loven i overensstemmelse med den nye sygeforsikringslov, således at denne lovs bestemmelser angående sygdomsbehandling og ydelser m. v. får tilsvarende betydning for denne kasses medlemmer.

Der er visse bestemmelser, der strider imod den nye lov, eller som er overflødige, og disse fjernes. Således udgår begrebet bidragydende medlem, idet dette begreb som bekendt i fremtiden kun har tilknytning til de statsanerkendte sygekasser.

Herudover skal jeg blot pege på et par af de realitetsændringer, der sker ved, at sygekassen nu får indarbejdet såvel den fra 1. april i den offentlige sygeforsikring gældende og forbedrede dagpengeordning som den nye sygelønsordning. Medlemmernes ansættelsesvilkår med løn under sygdom har jo hidtil ikke skabt det rette grundlag for ordninger af denne art, men nu ønsker man efter de forbedringer, der er sket i henhold til den nye sygekasselov, først og fremmest af hensyn til de hustruer, der ikke er lønarbejdere, at få dagpengeordningen indført, så der åbnes mulighed

for, at disse medlemmer kan sikre sig sygeløn under sygdom eller fødsel. For øvrigt vil også pensionister med eventuelt arbejdstab under sygdom få gavn deraf. At også den almindelige sygelønsordning føres ind i loven, vil få betydning for udearbejdende hustruer og pensionister, der har arbejde, selv om de har deres pension; de kan jo ifølge sygekassens vedtægt blive stående som medlemmer, selv om de arbejder for andre uden for sygekassens virkeområde. Til gengæld må parterne selvfølgelig betale til sygelønsfonden gennem deres arbejdsgiver.

Da bidraget til sygelønsfonden er noget uvedkommende for statsbanerne som følge af ansættelsesforholdet, er spørgsmålet om udbetaling af dagpenge løst på den måde, at sygekassen udbetaler dagpengene til medlemmerne for så senere at kræve refusion fra sygelønsfonden eller den stedlige kommune, hvis det drejer sig om fødsel, en, synes jeg, både smidig og fornuftig fremgangsmåde, som medlemmerne kun kan være tilfredse med.

Jeg skal ikke komme nærmere ind på tilskudsordningen fra staten. Jeg har noteret mig, at den bringes i overensstemmelse med den tilsvarende tilskudsordning til de anerkendte kasser. Rimeligt er det vel også, at den gældende ordning angående statsbanernes dækning af udgifterne ved kassens administration opretholdes; også dette er jo til gavn for medlemmerne.

Jeg vil gerne takke den højtærede socialminister for, at lovforslaget er fremsat nu. Det vil antagelig kunne færdigbehandles så betids, at lovens ikrafttræden til april bliver en kendsgerning. Jeg tvivler ikke om, at lovforslaget vil blive modtaget med tilfredshed af såvel ledelse som de ca. 45 000 medlemmer i kassen.

Jeg kan på mit partis vegne anbefale lovforslaget til en både velvillig og hurtig behandling i det høje ting.

Peter Larsen: Det foreliggende lovforslag om Statsbanepersonalets Sygekasse må vel betragtes som det sidste led i den store sygekassereform, som var genstand for en debat her i tinget sidste år. Lovforslaget berører jo også på visse punkter den lov, der blev vedtaget, og derfor vil der vel også være anledning til ved denne første-